

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999 Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999 N:o 1192—1196

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1192	Opetusministeriön päätös Suomen Bosnialainen Islam-yhdyskunta -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan merkitsemisestä uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin	3271
1193	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös sähkölaitteistojen turvallisuudesta	3274
1194	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös sähköalan töistä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta	3279
1195	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen muuttamisesta ...	3282
1196	Verohallituksen päätös kotieläinten arvon määrittämisessä noudatettavista perusteista	3285

N:o 1192

Opetusministeriön päätös

Suomen Bosnialainen Islam-yhdyskunta -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan merkitsemisestä uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 1999

Opetusministeriölle osoitetulla kirjelmällä ovat imaami Aziz Sabic ja 31 muuta henkilöä, jotka ovat ilmoittaneet asuinpaikkansa ja ammattinsa, ilmoittaneet uskonnonvapauslain (267/1922) 13 §:n mukaisesti perustaneensa Suomen Bosnialainen Islam-yhdyskunta -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan, jonka kotipaikka on Helsinki. Ilmoitukseen on liitetty selvitys yhdyskunnan uskontunnustuksesta ja julkisen uskonnonharjoituksen muodosta sekä hyväksytyt yhdyskuntajärjestys. Nämä kuuluvat:

Uskontunnustus

1. Usko yhteen ja ainoaan Jumalaan.
2. Usko Jumalan Enkeleihin (Meleke).
3. Usko Jumalan Kirjoihin (Ilmoitus-Kitabe).
4. Usko Jumalan Profeettoihin (Pejgambere).
5. Usko Tuomiopäivään (Jevmil-Ahir).
6. Usko Jumalan Johdatukseen ja Jumalan ehdottomaan Määräämiseen (Kader).

Julkisen uskonnonharjoituksen muoto

Yhdyskunta harjoittaa uskontoa

1) järjestämällä rukouskokouksia ja muita uskonnollisia tilaisuuksia (viisi päivittäistä rukoushetkeä, paasto- ja juhlatilaisuudet, hautajaiset ym.),

2) antamalla jäsenilleen ja muille sitä haluaville Islamin opin mukaista uskonnonopetusta,

3) vuosittaisella Ramazan-kuukauden paastolla ja muilla paastoon ja Ramazan-kuukauden liittyvillä toimilla,

4) Zekat - köyhien ja muiden avun tarpeessa olevien auttamisella ja

5) pyhiinvaellusmatkan tekemisellä Mekkaan siten, että jokainen jäsen, mikäli se on mahdollista, kerran elämänsä aikana suorittaisi Kabun temppelissä pyhiinvaellusmenot (Hadzdza).

Uskonnonharjoituksessa yhdyskunta noudattaa islamilaista traditiota sellaisena kuin se on voimassa Bosnia-Hertsegovinan Islamilaisessa Yhdyskunnassa Bosnia-Hertsegovinan Tasavallassa.

Yhdyskuntajärjestys

1 §

Yhdyskunnan nimi ja kotipaikka

Yhdyskunnan nimi on Suomen Bosnialainen Islam-yhdyskunta, bosniaksi Islamska Zajednica Bosne i Hercegovine u Finskoj, ja sen kotipaikka on Helsinki. Yhdyskunnan toimialueena on koko Suomi. Yhdyskunta voi muodostaa rekisteröimättömiä paikallisaostoja, joilla ei ole itsenäistä oikeustoimikelpoisuutta.

2 §

Tarkoitus ja toiminnan laatu

Yhdyskunnan tarkoituksena on säilyttää ja vahvistaa jäsentensä islamilaista identiteettiä, järjestää heidän uskonnollisia tarpeitaan vastaavia kokouksia ja toimituksia julkista ja yksityistä uskonnonharjoitusta varten sekä järjestää uskonnonopetusta.

Yhdyskunnan kieliä ovat suomi, bosnia ja arabia.

3 §

Jäsenet

Jäseneksi voi liittyä jokainen Suomessa asuva henkilö, joka hyväksyy yhdyskunnan yhdyskuntajärjestyksen, jos hallitus hänet jäseneksi hyväksyy. Jäsenellä on oikeus erota yhdyskunnasta ilmoittamalla erosta kirjallisesti hallitukselle. Hallitus voi erottaa jäsenen, joka aiheuttaa vahinkoa yhdyskunnalle.

4 §

Hallitus

Yhdyskunnan asioita hoitaa hallitus, jonka vuosikokous valitsee vuodeksi kerrallaan. Hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, sihteeri, rahastonhoitaja ja imaami sekä enintään neljä (4) muuta jäsentä. Imaami voi halutessaan olla hallituksen puheenjohtaja.

Hallituksen tehtävänä on

- 1) hoitaa ja valvoo yhdyskunnan asioita,
- 2) tehdä aloitteita ja esityksiä vuosiko-

koukselle ja muille yhdyskunnan kokouksille,

3) hoitaa huolellisesti yhdyskunnan taloutta ja omaisuutta,

4) hoitaa yhdyskunnan jäsenrekisteriä, ottaa ja erottaa yhdyskunnan jäsenet ja toimihenkilöt sekä nimetä ja vapauttaa tarpeelliseksi katsomansa toimikunnat,

5) laatia vuosittain yhdyskunnan toimintaja tilikertomus ja tilinpäätös sekä valmistella muut vuosikokoukselle esitettävät asiat,

6) suorittaa muut yhdyskunnan kokoukselle antamat tehtävät.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta heidän katsoessaan sen tarpeelliseksi tai jos vähintään kolme hallituksen jäsentä sitä vaatii. Hallitus on päätösvaltainen, jos puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet hallituksen jäsenistä on läsnä. Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Yhdyskunnan nimen kirjoittavat puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja tai imaami yhdessä sihteerin tai rahastonhoitajan kanssa. Hallitus voidaan erottaa yhdyskunnan kokouksen päätöksellä kesken toimikauden mikäli kaksi kolmasosaa (2/3) yhdyskunnan jäsenistä sitä vaatii.

5 §

Rahoitus

Yhdyskunta rahoittaa toimintansa keräämillään jäsenmaksuilla. Jäsenmaksujen määräytymisperusteet vahvistaa vuosikokous. Yhdyskunta voi myös julkaista ja myydä uskontunnustuksensa kanssa sopuinnussa olevaa kirjallisuutta, järjestää myyjäisiä ja muita tilaisuuksia toimintansa tukemiseksi sekä vastaanottaa lahjoituksia ja testamentteja.

6 §

Kokoukset

Yhdyskunnan kokoukset kutsuu koolle hallitus jäsenille viimeistään kaksikymmentä (20) päivää ennen kokousta lähetettävällä kirjeellä. Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni. Äänioikeus yhdyskunnan kokouksessa on kaikilla edelli-

sen vuoden jäsenmaksun maksaneilla 16 vuotta täyttäneillä jäsenillä. Kiinteän omaisuuden luovuttamiseen ja kiinnittämiseen vaaditaan yhdiskunnan kokouksen päätös. Kokouskutsussa on mainittava kokouksessa käsiteltävät asiat.

Yhdiskunnan kokouksista pidetään pöytäkirjaa, joka on puheenjohtajan ja sihteerin allekirjoitettava. Pöytäkirja on tarkastettava 14 päivän kuluessa kokouksesta.

7 §

Vuosikokous

Yhdiskunnan vuosikokous pidetään viimeistään maaliskuussa ja siinä käsitellään seuraavat asiat:

- 1) kokouksen avaus
- 2) valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa ja kaksi äänenlaskijaa,
- 3) todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus,
- 4) hyväksytään kokouksen esityslista,
- 5) käsitellään toiminta- ja tilikertomus sekä tilintarkastajien lausunto,
- 6) vahvistetaan tilinpäätös ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille vastuuvollisille,
- 7) vahvistetaan toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio, jäsenmaksun suuruus ja hallituksen jäsenten lukumäärä,
- 8) valitaan hallituksen puheenjohtaja ja muut hallituksen jäsenet,
- 9) valitaan kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa,
- 10) käsitellään muut esityslistalla olevat asiat,
- 11) kokouksen päättäminen.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 1999

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

8 §

Yhdiskuntajärjestyksen muuttaminen ja yhdiskunnan purkautuminen

Yhdiskunnan yhdiskuntajärjestyksen muuttamisesta päättää yhdiskunnan kokous, jos muutosta kannattaa vähintään kaksi kolmasosaa (2/3) kokouksessa läsnäolevista äänioikeutetuista jäsenistä.

Yhdiskunnan purkautumisesta päättää yhdiskunnan kokous, jos vähintään kaksi kolmasosaa (2/3) läsnäolevista äänioikeutetuista jäsenistä kahdessa perättäisessä kokouksessa, jotka pidetään vähintään kuukauden välein, sitä kannattaa.

Yhdiskunnan purkautuessa jäljellä olevat varat lahjoitetaan Bosnia-Hertsegovinan Islamilaiselle Yhdiskunnalle Sarajevoon.

Opetusministeriö on tutkinut tämän asian.

Suomen Bosnialainen Islam-yhdiskunta-nimisen uskonnollisen yhdiskunnan yhdiskuntajärjestys on laadittu uskonnonvapauslain mukaisesti, eivätkä sen uskontunnustus tai uskonnonharjoitusmuoto ole vastoin lakia tai hyviä tapoja.

Uskonnonvapauslain 15 §:n 2 momentin nojalla opetusministeriö on erikseen päättänyt, että yhdiskunnan hallituksen jäsenten enemmistö voi olla muita kuin Suomen kansalaisia. Näin ollen yhdiskunnan hallitus täyttää uskonnonvapauslain 15 §:n vaatimukset.

Tämän perusteella opetusministeriö on hyväksynyt yhdiskunnan merkittäväksi uskonnollisten yhdiskuntien rekisteriin.

Ylitarkastaja Joni Hiitola

N:o 1193

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös sähkölaitteistojen turvallisuudesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeriö on päättänyt 14 päivänä kesäkuuta 1996 annetun sähköturvallisuuslain (410/1996) 6 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee sähköturvallisuuslain (410/1996) 4 §:ssä tarkoitettujen sähkölaitteistojen rakenteellista ja toiminnallista turvallisuutta.

Tätä päätöstä ei sovelleta televerkkojen, hissien, ilma-alusten eikä maa- ja vesikulku-
neuvojen sähkölaitteistoihin.

2 §

Turvallisuusvaatimukset

Sähkölaitteistot on suunniteltava, rakennettava ja korjattava hyvän turvallisuusteknisen käytännön mukaisesti ottaen huomioon sähköturvallisuuslain 5 §:n 1 kohdan vaatimus turvallisuuden tasosta. Lisäksi sähkölaitteistojen on täytettävä tämän päätöksen liitteessä luetellut olennaiset turvallisuusvaatimukset ottaen huomioon Suomessa vallitsevat olosuhteet ja noudatettavat asennustavat.

3 §

Turvallisuusvaatimusten toteuttaminen

Sähkölaitteistojen katsotaan täyttävän tämän päätöksen liitteessä luetellut olennaiset turvallisuusvaatimukset, jos ne suunnitellaan, rakennetaan ja korjataan soveltaen standardeja tai julkaisuja, joiden vastaavuus olen-

naisiin vaatimuksiin on vahvistettu 4 §:n mukaisesti.

Olennaisten turvallisuusvaatimusten täyttyminen on tarvittaessa 1 momentista poiketen mahdollista osoittaa noudattaen, mitä 5 §:ssä säädetään.

4 §

Sovellettavat standardit

Tässä päätöksessä standardeilla tarkoitetaan virallisen standardointielimen vahvistamia teknisiä eritelmiä, jotka ovat julkisesti saatavilla.

Sähköturvallisuusviranomaisen vahvistaa olennaisia turvallisuusvaatimuksia vastaavien standardien luettelon sähköturvallisuuden neuvottelukunnan lausunnon perusteella ja pitää luetteloa saatavilla.

Jos standardeja ei tiettyjen turvallisuusvaatimusten tai sähkölaitteistojen osalta ole laadittu, voidaan soveltaa standardeihin verrattavia julkaisuja, joiden vastaavuus olennaisiin turvallisuusvaatimuksiin on vahvistettu 2 momentin mukaisesti.

Sähköturvallisuusviranomaisen tulee poistaa vahvistamastaan luettelosta viittaus standardiin tai julkaisuun taikka sen osaan, jos sen soveltamisesta aiheutuu olennaista vaaraa, sekä päivittää olennaisia turvallisuusvaatimuksia vastaavien standardien luettelo 2 momentin mukaisesti.

Säädös on ilmoitettu Euroopan yhteisöjen komissiolle Euroopan parlamentin neuvoston direktiivin 98/34/EY mukaisesti

5 §

Standardeista poikkeaminen

Olennaisten turvallisuusvaatimusten täytymisestä on laadittava kirjallinen selvitys, ennen kuin sähkölaitteiston rakentaminen ja korjaaminen aloitetaan, jos olennaisia turvallisuusvaatimuksia vastaavista standardeista tai julkaisuista poiketaan.

Selvityksessä tulee esittää siltä osin kuin olennaisia turvallisuusvaatimuksia vastaavista standardeista tai julkaisuista poiketaan:

- 1) olennaisten turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi valitut ratkaisut;
- 2) kuvaus siitä, miten ratkaisut täyttävät olennaiset turvallisuusvaatimukset;
- 3) tilaajan antama suostumus standardeista tai julkaisuista poikkeamiseen; sekä
- 4) selvityksen laatijan yksilöinti ja allekirjoitus.

Selvitystä voi täydentää sähköturvallisuuslain 23 §:ssä tarkoitetun sähkölaitteiston tarkastukseen valtuutetun laitoksen tai tarkastajan lausunnolla siitä, täyttääkö sähkölaitteisto olennaiset turvallisuusvaatimukset.

Selvitys on liitettävä sähkölaitteiston käyttöönottotarkastuspöytäkirjaan.

6 §

Käyttöolosuhteiden muuttuminen

Sähkölaitteiston haltijan on huolehdittava, että käyttöolosuhteiden muuttuessa ryhdytään tarvittaviin toimenpiteisiin, joilla voidaan varmistaa sähkölaitteistojen turvallisuus muuttuneissa olosuhteissa.

7 §

Sähkölaitteistojen kytkeminen yhteen

Sähkölaitteistot saa kytkeä yhteen vain, jos toimenpiteestä ei aiheudu sähköturvallisuus-

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

lain 5 §:ssä tarkoitettua varaa. Tämän varmistamiseksi yhteen kytkettävien sähkölaitteistojen haltijoiden on annettava toisilleen riittävät sähkölaitteistonsa rakennetta koskevat tekniset tiedot.

8 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 2 päivänä tammikuuta 2000.

Tällä päätöksellä kumotaan:

- 1) sähköturvallisuusmääräyksistä 28 päivänä helmikuuta 1974 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (205/1974) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;
- 2) sähköasennusten turvallisuudesta 28 päivänä joulukuuta 1994 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (1396/1994) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen; sekä
- 3) sähköturvallisuuslain soveltamisesta 28 päivänä elokuuta 1996 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (657/1996).

9 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa rakennettuja sähkölaitteistoja ei tarvitse muuttaa tämän päätöksen mukaisiksi, jos niistä ei aiheudu kenenkään hengelle, terveydelle tai omaisuudelle vaaraa.

Sähköasennusten turvallisuudesta annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 7 §:ssä mainittu julkaisu sekä sähköturvallisuuslain soveltamisesta annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 1 §:n 1, 2, 4, 5 ja 7—10 kohdassa mainitut julkaisut rinnastetaan 31 päivään joulukuuta 2002 standardeihin, jotka vastaavat olennaisia turvallisuusvaatimuksia.

Ylitarkastaja Pertti Lindberg

OLENNAISET TURVALLISUUSVAATIMUKSET

1. Ihmiset ja kotieläimet on suojattava vaaroilta, joita voi syntyä koskettaessa sähkölaitteiston jännitteisiä osia tai jouduttaessa liian lähelle näitä osia.

Suojaus on toteutettava estämällä virran kulku ihmisen tai kotieläimen kautta tai rajoittamalla virran suuruus vaarattoman pieneksi.

Suojausmenetelmänä on tavallisesti käytettävä koskettamiselta suojaavaa eristystä tai kotelointia, jollei virran suuruus ole rajoitettu vaarattoman pieneksi.

Jos eristyksen tai koteloinnin käyttö ei ole teknisesti tai taloudellisesti mahdollista taikka tarkoituksenmukaista, saa suojausmenetelmänä käyttää jännitteisten rakenteiden sijoittamista riittävän kauas kosketusetäisyyden ulkopuolelle.

Jos eristyksen tai koteloinnin käyttö ei ole mahdollista tutkimus- tai testauslaitteistoissa, saa käyttää myös tahattomalta koskettamiselta suojaavia esteitä tai muuta soveltuvaa suojausmenetelmää edellyttäen, että luotettavasti estetään sivullisten pääsy vaara-alueelle.
2. Ihmiset ja kotieläimet on suojattava vaaroilta, joita voi syntyä sähkölaitteistossa esiintyvän vian aikana koskettaessa jännitteelle alttiita osia tai oltaessa sähkölaitteiston lähellä.
3. Sähkölaitteiston rakenteen on oltava sellainen, että ei synny korkean lämpötilan tai valokaaren aiheuttamaa sähkölaitteistoon kuulumattoman palavan aineen syttymisvaaraa.
4. Sähkölaitteistot eivät saa aiheuttaa palovammojen vaaraa ihmisille eikä kotieläimille.
5. Jännitteisissä johtimissa mahdollisesti kulkeva ylivirta ei saa aiheuttaa sellaisia korkeita lämpötiloja tai sähkömekaanisia rasituksia, jotka voivat vahingoittaa ihmisiä, kotieläimiä tai omaisuutta.
6. Sähkölaitteistossa esiintyvän vian yhteydessä on normaalitilanteessa jännitteettömien johtimien ja muiden johtavien osien kestävä niiden kautta mahdollisesti kulkeva vikavirta ilman, että niiden lämpötila nousee vaarallisen korkeaksi tai että niistä aiheutuu mekaanista vaaraa.
7. Suojalaitteiden on toimittava sellaisilla virroilla, jännitteillä ja sellaisessa ajassa, jotka takaavat riittävän turvallisuuden.
8. Sähkölaitteiston sähköinen suojajärjestelmä on valittava siten, että se voidaan pitää toimintakuntoisena ja luotettavana koko sähkölaitteiston käyttöiän.
9. Eri jännitteellä syötettyjen virtapiirien jännitteisten osien välinen vika tai sähkölaitteistosta muusta syystä aiheutuva ylijännite ei saa aiheuttaa vaaraa tai vahinkoa ihmisille, kotieläimille tai omaisuudelle.
10. Sähkölaitteiston jännitelujuuden ja eristystason on vastattava käyttöolosuhteissa esiintyviä jännitteitä.

11. Sähkölaitteiston rakenteen on oltava sellainen, että se kestää tarkoitetussa käytössä ja käyttöpaikassa todennäköisesti vaikuttavat ulkoiset rasitukset ja olosuhteet.
12. Sähkölaitteistot on rakennettava kyseiseen käyttöön ja olosuhteisiin tarkoitetuista sähkölaitteista ja muista laitteista sekä tarvikkeista, joiden rakenne täyttää niitä koskevat säädökset. Laitteet ja tarvikkeet on asennettava valmistajan tarkoittamalla tavalla ja siten, että niiden turvallisuus säilyy.
13. Sähköalan ammattitaitoa vailla olevien henkilöiden käyttöön tarkoitettujen laitteistojen rakenteen on oltava sellainen, että nämä henkilöt voivat käyttää laitteistoa ja tehdä heidän tehtäväkseen tarkoitetut toimenpiteet turvallisesti ilman jännitteisten osien kosketusvaaraa ja valokaarivaaraa.
14. Sähkölaitteiston rakenteen ja sijoituksen on oltava sellainen, että sen vaaroja tuntemattomat henkilöt eivät pääse helposti käsiksi jännitteisiin osiin.
15. Sähköratalaitteistoon tai muuhun erikoissähkölaitteistoon mahdollisesti liittyvät poikkeukselliset vaaratekijät on otettava huomioon laitteiston rakenteessa tai suojauksessa.
16. Lääkintätilaan, räjähdysvaaralliseen tilaan tai muuhun poikkeuksellisia vaaratekijöitä sisältävään tilaan saa sijoittaa vain sellaisen sähkölaitteiston, jonka rakenteella tai suojauksella on varmistettu laitteiston turvallisuus kyseisessä tilassa.
17. Ilmajohtojen ja muiden sähkönjakeluun liittyvien sähkölaitteistojen rakenteissa on otettava huomioon tavanomaisten sähkölaitteistojen turvallisuutta koskevien vaatimusten lisäksi seuraavat tekijät:
 - sääolosuhteista ja muista tekijöistä aiheutuvat lämpörasitukset, mekaaniset rasitukset ja muut vaikutukset;
 - jännitteisten rakenteiden etäisyys rakennuksista, puista ja vastaavista;
 - ihmisten liikkuminen ja liikenne;
 - samoissa pylväissä tai muuten lähellä toisiaan sijaitsevien ilmajohtojen keskinäinen vaikutus;
 - ilmajohtojen pylväissä sijaitsevien muiden laitteistojen ja laitteiden vaikutus.
18. Sähkölaitteiston eri osien on oltava keskenään yhteensopivia. Sähkölaitteisto tai sähkölaitte ei saa vaarantaa toisen sähköasennuksen tai sähkölaitteen turvallisuutta.
19. Sähkölaitteiston on oltava sellainen, että sen ja ei-sähköisten laitteistojen välillä ei synny vahingollisia vaikutuksia.
20. Sähkölaitteiston on oltava rakenteeltaan niin selväpiirteinen, että sen käytössä ja huollossa ei synny väärinkäsityksistä johtuvia vaaratilanteita.
21. Sähkölaitteisto on varustettava sen käyttöä ja hoitoa varten tarpeellisilla merkinnöillä ja varoituskilvillä.

Suojalaitteet, johdot ja johtimet on ryhmiteltävä selkeästi ja tarvittaessa merkittävä siten, että virtapiirit voidaan tunnistaa.

Sähkölaitteistosta on laadittava sen rakentamista, käyttöä ja hoitoa varten tarvittavat kaaviot ja ohjeet.
22. Sähkölaitteiston rakenteen on oltava sellainen, että kaikki ennakoitavissa olevat sähkölaitteiston tarkastus-, testaus-, huolto- tai korjaustoimenpiteet voidaan tehdä turvallisesti ja tarkoituksenmukaisesti.

23. Sähkölaitteistossa on oltava riittävästi erotuslaitteita siten, että virtapiirit tai yksittäiset laitteet voidaan erottaa verkosta huoltoa, testausta, vian etsintää tai korjauksia varten.
24. Jos vaaran esiintyessä on tarpeen katkaista sähkön syöttö välittömästi, katkaiseva laite tai sitä ohjaava laite on asennettava siten, että se on helposti havaittavissa ja tehokkaasti sekä nopeasti käytettävissä.

N:o 1194

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
sähköalan töistä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeriö on
muuttanut sähköalan töistä 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (516/1996) 1 §:n 3 momentin sekä
lisännyt päätökseen uuden 4 a luvun seuraavasti:

1 §

Käyttötyöllä tarkoitetaan sähkölaitteiston käyttötoimenpiteitä, niihin verrattavia korjaus- ja huoltotöitä sekä sähkölaitteistoon kohdistuvia tarkastustoimenpiteitä.

4 a luku

Sähkötyöturvallisuus

29 a §

Tätä lukua sovelletaan sähköalan työhön, jos työstä voi aiheutua sähköiskun tai valokaaren vaara.

Lukua sovelletaan 10 §:ssä tarkoitettuun työhön kuitenkin vain soveltuvien osien siten, että voidaan riittävästi varmistua sähkötyöturvallisuudesta.

Lukua sovelletaan lisäksi muuhun työhön sähkölaitteistojen läheisyydessä siten kuin 29 b ja 29 h—29 k §:ssä säädetään.

29 b §

Ennen kuin sähköalan työ tai muu työ sähkölaitteiston läheisyydessä aloitetaan, on selvitettävä luotettavasti sähkölaitteiston rakenne, arvioitava työhön liittyvät vaaratekijät ja ryhdyttävä sähkötyöturvallisuuden kannalta tarvittaviin toimenpiteisiin.

Sähköalan työssä on noudatettava vakiintuneita, turvallisiksi todettuja työmenetelmiä.

Jos työ kuitenkin suoritetaan poikkeuksellisella tai uudella menetelmällä, menetelmään liittyvät mahdolliset vaaratekijät on arvioitava ja otettava huomioon.

29 c §

Jokaiseen työkohteeseen on nimettävä 11 §:ssä tarkoitettu henkilö valvomaan työaikaista sähköturvallisuutta. Hän voi osallistua työhön tai tehdä sen kokonaisuudessaan itse.

29 d §

Sähköalan työtä varten on tarvittaessa laadittava tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia täydentäviä työmenetelmäkohtaisia tai työkohtaisia kirjallisia ohjeita.

Työssä sovellettavat voimassa olevat standardit ja ohjeet on pidettävä työntekijän käytettävissä.

Työntekijälle on annettava koulutusta ja opastusta siten, että tiedot jatkuvasti vastaavat työn vaatimuksia. Tietojen ymmärtäminen on varmistettava kuulustelulla tai muulla soveltuvalla tavalla.

29 e §

Sähköalan työssä on käytettävä työhön tarkoitettuja tai siihen muuten soveltuvia turvallisia työvälineitä ja varusteita, joiden turvallisuus on tarvittaessa varmistettava se-

kä ennen työn aloittamista että työn kuluessa.

29 f §

Työkohteena oleva sähkölaitteisto on erotettava jännitteettömäksi. Sähkölaitteistoon kohdistuvia käyttötoimia saa kuitenkin tehdä sähkölaitteiston ollessa jännitteinen, jos työt tehdään riittävää huolellisuutta noudattaen siten, ettei aiheudu sähköiskun tai valokaaren vaaraa.

Sähkölaitteisto katsotaan jännitteettömäksi, jos seuraavat toimenpiteet tehdään ennen työn aloittamista:

1) työkohde erotetaan luotettavasti käyttöjännitteestä jokaisesta jännitteen syöttösuunnasta;

2) jännitteen kytkeminen työkohteeseen työn aikana estetään luotettavasti;

3) työkohteen jännitteettömyys todetaan luotettavasti;

4) työkohde työmaadoitetaan asianmukaisilla välineillä, jos sähkölaitteiston nimellisjännite on yli 1000 voltia taikka kyseessä on avojohto tai suurivirtainen sähkökeskus;

5) työkohteen läheisyydessä olevat sähkölaitteiston jännitteiset osat eristetään luotettavasti alueesta, jolla työskennellään tai johon työtä tehtäessä voidaan ulottua ottaen huomioon työvälineet ja tarvikkeet.

Jännitteen saa kytkeä työkohteena olleeseen sähkölaitteistoon vasta, kun kaikki työt on lopetettu, työmaadoitukset on purettu ja on muutenkin varmistettu kytkemisen turvallisuudesta.

29 g §

Sähköalan työ saa 29 f §:stä poiketen kohdistua suojaamattomiin jännitteisiin sähkölaitteiston osiin, jos sähkölaitteiston jännitteettömäksi erottamisesta aiheutuu suurta haittaa ja työ tehdään 2 momentin mukaan siten, ettei aiheudu sähköiskun tai valokaaren vaaraa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa työssä on noudatettava seuraavaa:

1) työn suorittavat 11 §:ssä tarkoitettut henkilöt, joilla on siihen erikoiskoulutus ja jotka on perehdytetty kyseiseen työmenetelmään;

2) työtä varten on olemassa riittävät kirjalliset ohjeet;

3) työssä käytetään siihen tarkoitettuja turvalliseksi todettuja työvälineitä ja varusteita;

4) työntekijöiden ja muiden turvallisuus työn aikana varmistetaan olosuhteiden vaatimin erityisin turvallisuustoimenpitein; sekä

5) työ ei lisää räjähdys-, palo- tai muuta vastaavaa vaaraa.

29 h §

Sähköalan työssä taikka työkohteeseen mentäessä tai sieltä poistuttaessa työn suorittaja ei saa tahattomasti tai tietämättään ulottua suojaamattomiin jännitteisiin osiin tai joutua niiden läheisyyteen. Turvallisen etäisyyden määrittelyssä on otettava huomioon sähkölaitteiston jännitetaso, työvälineet ja työskentelytapa.

Turvallinen työalue on tarvittaessa merkittävä varoituskilvin ja rajattava luotettavin puomein tai suojuksin.

Työalueen ulottuessa niin lähelle kosketusuojaamattomia, jännitteisiä sähkölaitteiston osia, että sähkötyöturvallisuus voi vaarantua, osat on eristettävä luotettavasti työalueesta tai työssä on noudatettava, mitä 29 f ja 29 g §:ssä säädetään.

29 i §

Tämän luvun soveltamisalaan kuuluvassa työssä on otettava huomioon Suomessa noudatettavat menettelytavat, vallitsevat työolosuhteet sekä sähkölaitteistojen rakenteelliset ominaisuudet.

Työn katsotaan täyttävän tässä luvussa säädetyt turvallisuusvaatimukset, jos se tehdään soveltaen standardeja tai julkaisuja, joiden vastaavuus turvallisuusvaatimuksiin on vahvistettu 29 j §:n mukaisesti.

Turvallisuusvaatimusten täytyminen on tarvittaessa 2 momentista poiketen mahdollista osoittaa noudattaen, mitä 29 k §:ssä säädetään.

29 j §

Tässä päätöksessä standardeilla tarkoitetaan virallisen standardointielimen vahvistamia teknisiä eritelmiä, jotka ovat julkisesti saatavilla.

Sähköturvallisuusviranomaisen vahvistaa turvallisuusvaatimuksia vastaavien standardien luettelon sähköturvallisuuden neuvottelukunnan lausunnon perusteella ja pitää luetteloa saatavilla.

Jos standardeja ei tiettyjen työmenetelmien tai sähkölaitteistojen osalta ole laadittu, voidaan soveltaa standardeihin verrattavia julkaisuja, joiden vastaavuus turvallisuusvaatimuksiin on vahvistettu 2 momentin mukaisesti.

Sähköturvallisuusviranomaisen tulee poistaa vahvistamastaan luettelosta viittaus stan-

dardiin tai julkaisuun taikka sen osaan, jos sen soveltamisesta aiheutuu olennaista vaaraa, sekä päivittää turvallisuusvaatimuksia vastaavien standardien luettelo 2 momentin mukaisesti.

29 k §

Turvallisuusvaatimusten täyttymisestä on laadittava kirjallinen selvitys ennen työn aloittamista, jos turvallisuusvaatimuksia vastaavista standardeista tai julkaisuista poiketaan.

Selvityksessä tulee esittää siltä osin kuin turvallisuusvaatimuksia vastaavista standardeista poiketaan:

- 1) turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi valitut ratkaisut;
- 2) kuvaus siitä, miten ratkaisut täyttävät turvallisuusvaatimukset; sekä

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

3) selvityksen laatijan yksilöinti ja allekirjoitus.

Selvitystä voi täydentää sähköturvallisuuslain 23 §:ssä tarkoitetun sähkölaitteiston tarkastamiseen nimetyn valtuutetun laitoksen tai tarkastajan lausunnolla siitä, täyttääkö sähkötyömenetelmä turvallisuusvaatimukset.

Tämä päätös tulee voimaan 2 päivänä tammikuuta 2000.

Sähköturvallisuuslain soveltamisesta annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (657/1996) 1 §:n 3 ja 6 kohdassa mainitut julkaisut rinnastetaan 31 päivään joulukuuta 2002 standardeihin, jotka vastaavat 4 a luvussa säädettyjä turvallisuusvaatimuksia. Tätä ei kuitenkaan sovelleta siltä osin kuin julkaisuissa viitataan säädöksiin, jotka on kumottu kokonaan tai osittain.

Ylitarkastaja Pertti Lindberg

N:o 1195

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös

sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministeriö on
muuttanut sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksen maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (238/1998) liitteen 3 kohdan 1 seuraavasti:

Tämä päätös tulee voimaan 30 päivänä joulukuuta 1999.

Vuonna 1999 perittävä maksu määrätään tämän päätöksen perusteella, kuitenkin niin, että maksu on korkeintaan kaksinkertainen verrattuna tämän päätöksen voimaan tullessa sovelletujen perusteiden mukaisesti laskettuun valvontamaksuun.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1999

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

Hallitussihteeri Pentti Wavela

LIITE 3**ALKOHOLILAIN 55 §:N NOJALLA PERITTÄVÄT VUOTUISET
VALVONTAMAKSUT****1. Alkoholiuoman ja väkiviinan valmistuksen ja tukkumyynnin valvontamaksu**

Alkoholiuoman ja väkiviinan valmistuksen ja tukkumyynnin valvonnasta peritään vuotuinen valvontamaksu erikseen alkoholiuoman ja väkiviinan valmistuksen valvonnasta ja erikseen alkoholiuoman ja väkiviinan tukkumyynnin valvonnasta siten, kuin näistä maksuista on tässä päätöksessä määrätty.

1a. Alkoholiuoman ja väkiviinan valmistuksen valvontamaksu

Alkoholiuoman ja väkiviinan valmistuksen valvonnasta peritään valmistusluvanhaltijalta vuotuinen valvontamaksu 1.9.—31.8. väliseltä valvontamaksukaudesta. Valvontamaksua on velvollinen suorittamaan jokainen luvanhaltija, joka on valvontamaksukauden aikana valmistanut alkoholiuomaa tai väkiviinaa alkoholilain 5 §:n 1 momentissa tarkoitetussa elinkeinotoiminnassaan. Valvontamaksun määrä perustuu valvontakauden aikana valmistettuun alkoholiuoman ja väkiviinan määrään siten, kuin jäljempänä tarkemmin määrätään. Opetus- ja tutkimustarkoituksessa valmistetun alkoholiuoman ja väkiviinan valmistuksesta ei peritä valvontamaksua.

Valmistuksen valvontamaksu muodostuu kiinteästä perusmaksusta ja toiminnan laajuudesta riippuvasta lisämaksusta.

Luvanhaltijakohtainen perusmaksu on 2 100 markkaa. Sellaisten tilaviinin ja sahdin valmistusluvanhaltijoiden perusmaksua alennetaan kuitenkin 1 000 markalla, joilla on vähittäismyynti- ja anniskelulupa vain valmistamiinsa alkoholiuomiin;

Toiminnan laajuudesta riippuva lisämaksu on 1,5 penniä/valmistettu litra 100-prosenttista alkoholia.

Jos luvanhaltijalla on enemmän kuin yksi valmistuspaikka, valvontamaksua peritään kultakin lisävalmistuspaikalta 1 000 markkaa.

Jos luvanhaltijalla on Tuotevalvontakeskuksen hyväksymä omavalvontajärjestelmä, edellä mainitulla tavalla laskettua valvontamaksua alennetaan 15 prosenttia

Luvanhaltijakohtainen enimmäismaksu on kuitenkin 100 000 markkaa.

Perusmaksua ei sovelleta luvanhaltijan ensimmäisenä laskutettavana toimintavuotena (1.9.—31.8. välisenä aikana), vaan maksu peritään tällöin yksinomaan todellisten valmistustietojen perusteella. Alle 50 markan valvontamaksua ei tällöin kuitenkaan peritä.

1b. Alkoholiuoman ja väkiviinan tukkumyynnin valvontamaksu

Alkoholiuoman ja väkiviinan tukkumyynnin valvonnasta peritään valmistus- ja tukkumyyntiluvanhaltijalta vuotuinen valvontamaksu 1.9.—31.8. väliseltä

valvontamaksukaudelta. Valvontamaksua on velvollinen suorittamaan jokainen luvanhaltija, joka on valvontamaksukauden aikana myynyt tai muutoin luovuttanut markkinoille alkoholijuomaa alkoholilain 27 ja 30 §:n perusteella tai toimittanut sitä luvanhaltijan suorittamaan omaan vähittäismyyntiin tai anniskeluun, ja jokainen väkiviinan valmistus- tai tukkumyyntiluvanhaltija, joka on myynyt tai muutoin luovuttanut markkinoille väkiviinaa alkoholilain 27 ja 29 §:n perusteella. Valvontamaksun määrä perustuu valvontakauden aikana myytyyn tai markkinoille muutoin luovutettuun alkoholijuoman ja väkiviinan määrään siten, kuin jäljempänä tarkemmin määrätään.

Tukkumyynnin valvontamaksu muodostuu kiinteästä perusmaksusta ja toiminnan laajuudesta riippuvasta lisämaksusta.

Luvanhaltijakohtainen perusmaksu on 1 300 markkaa.

Luvanhaltijalta peritään toiminnan laajuudesta riippuvaa lisämaksua, jonka suuruus riippuu valvontakauden aikana Tuotevalvontakeskukselle kuukausittain tukkumyynnin toimitustietoina raportoitujen tietorivien määrästä. Tietorivin muodostaa Tuotevalvontakeskuksen tukkumyynnin toimitustietojen raportointia koskevassa ohjeessa määritelty asiakaskohtainen tuotetietorivi. Tietorivikohtainen valvontamaksu on 50 penniä/rivi.

Jos luvanhaltijalla on enemmän kuin yksi varastointipaikka, valvontamaksua peritään kultakin lisävarastopaikalta 500 markkaa.

Jos luvanhaltijalla on Tuotevalvontakeskuksen hyväksymä oma valvontajärjestelmä, edellä mainitulla tavalla laskettua valvontamaksua alennetaan 15 prosenttia.

Jos luvanhaltija toimittaa valvontaan tarvittavat tiedot Tuotevalvontakeskuksen hyväksymällä tavalla levykkeellä tai linjasiirtoaineistona, näitä maksuja alennetaan kuitenkin 15 prosenttia.

Luvanhaltijakohtainen enimmäismaksu on kuitenkin 150 000 markkaa.

Perusmaksua ei sovelleta luvanhaltijan ensimmäisenä laskutettavana toimintavuotena (1.9.—31.8. välisenä aikana), vaan maksu peritään tällöin yksinomaan todellisten toimitustietojen perusteella. Alle 50 markan valvontamaksua ei tällöin kuitenkaan peritä.

Ajallisesti enintään yhdeksi kuukaudeksi rajoitetun tukkumyyntiluvan haltijalta ei peritä vuotuista valvontamaksua.

N:o 1196

Verohallituksen päätös**kotieläinten arvon määrittämisessä noudatettavista perusteista**

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1999

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/92) 21 §:n nojalla määrännyt, että kotieläinten käyvän arvon määrittämisessä on noudatettava seuraavia perusteita:

1 §		Siat	
Kotieläinten arvoksi katsotaan seuraavat keskimääräiset arvot eläintä kohti:		Karjut, yli 9 kuukauden ikäiset .	1 250 mk
		Emakot	1 000 mk
Suomenhevoseet		Lihotussiat, 6—9 kuukauden ikäiset	500 mk
1—2 vuoden ikäiset	2 600 mk	Siat, 3—6 kuukauden ikäiset ...	350 mk
3—4 vuoden ikäiset	3 600 mk	Siat, 2—3 kuukauden ikäiset ...	200 mk
5—14 vuoden ikäiset	4 500 mk	Porsaajat, alle 2 kuukauden ikäiset	125 mk
yli 14 vuoden ikäiset	4 200 mk		
Lämminveriset urheiluhevoseet		Lampaat	
1—2 vuoden ikäiset	3 200 mk	yli 1 vuoden ikäiset	150 mk
3—4 vuoden ikäiset	4 600 mk	alle 1 vuoden ikäiset	120 mk
5—10 vuoden ikäiset	5 200 mk		
yli 10 vuoden ikäiset	4 400 mk	Porot	
Ponit	2 000 mk	yli 1 vuoden ikäiset	1 200 mk
Nautaeläimet		alle 1 vuoden ikäiset	500 mk
Sonnit, yli 2 vuoden ikäiset	4 250 mk	Siipikarja	
Nuoret sonnit, 1—2 vuoden ikäiset	2 500 mk	Munivat kanat, yli 6 kuukauden ikäiset	7 mk
Lehmät	2 900 mk	Munivat kanat, alle 6 kuukauden ikäiset	10 mk
Hiehot	2 700 mk	Teuraaksi kasvatetut kanat	2 mk
Mullit	1 700 mk		
Vasikat	400 mk		

N:o 1196

2 §
Keskimääräistä arvokkaammat eläimet on arvioitava tässä päätöksessä mainittuja arvoja korkeampiin arvoihin.

3 §
Kotieläimet, joita tässä päätöksessä ei mainita, arvioidaan niiden todennäköiseen luovutushintaan.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 1999

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

4 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000, ja sitä sovelletaan vuodelta 1999 toimitettavassa varallisuusverotuksessa.

Ylitarkastaja Kari Pilhjerta